

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Swipe to change

germană

Legislația națională

Germania

Această pagină vă oferă informații despre sistemul judiciar german.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăestonăgreacăenglezăfrancezăcroatăitalianăletonălituanianămaghiară
maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Republica Federală Germania este un stat constituțional democratic, federal și social. Pe lângă drepturile fundamentale, principiile statului constituțional, democratic, federal și social reprezintă nucleul inviolabil al constituției Germaniei, a cărei respectare este asigurată de către Curtea Constituțională Federală.

Izvoare de drept

La baza tuturor izvoarelor de drept se află Constituția Germaniei: Legea fundamentală a Republicii Federale Germania (Legea fundamentală – **Grundgesetz**), care:

stabilește structura de bază și principiile structurale fundamentale ale statului și ale celor mai înalte **organisme** ale acestuia definește principiile după care se organizează alegerile în Bundestag (Parlamentul Federal German)

oferă temeiul pentru statutul și drepturile membrilor liber aleși ai Bundestagului prezintă modul în care este organizat și își desfășoară activitatea Bundestagul

Tipuri de instrumente juridice – descriere

Principalele **izvoare scrise** ale dreptului intern german sunt Legea fundamentală, legislația, instrumentele statutare și reglementările locale. În plus, există **izvoare de drept nescrise**, inclusiv principiile generale consacrate în dreptul internațional, dreptul cutumiar și jurisprudența (în special hotărârile Curții Constituționale Federale).

Germania este un stat federal format din 16 state componente – landurile. Prin urmare, există **legi federale** care se aplică pe întreg teritoriul Federației și **legi ale landurilor**, care sunt valabile numai în landul respectiv. Fiecare land are propria sa Constituție și, în cadrul legal stabilit de Legea fundamentală, acesta are de asemenea puterea de a adopta legi, precum și instrumente statutare și reglementări locale.

Competențele legislative ale Federației și ale landurilor sunt reglementate în detaliu în Legea fundamentală. Articolele 71 - 74 enumeră puterile legislative ale Federației. În toate celelalte cazuri, competența aparține landurilor.

Puterea legislativă exclusivă a Federației

În domeniile care fac obiectul puterii legislative exclusive a Federației, landurile au puterea de a adopta legi numai în cazul în care această competență le este acordată în mod specific printr-o lege federală (articolul 71 din Legea fundamentală).

În conformitate cu articolul 73 din Legea fundamentală, Federația deține puterea legislativă exclusivă în următoarele **domenii** (printre altele): toate aspectele referitoare la politica externă, apărare (inclusiv apărarea populației civile), cetățenie, libera circulație, pașapoarte, înregistrarea rezidenților și cărțile de identitate, imigrație, emigrație și extrădare, moneda și banii, unitatea spațiului vamal și de liber schimb, transportul aerian, cooperarea dintre Federație și landuri cu privire la activitatea poliției judiciare și legislația privind armele și materialele explozibile.

Puteri legislative concurente

În domeniile care fac obiectul legislației concurente, landurile au dreptul de a adopta legi cu condiția și în măsura în care Federația nu își exercită puterile legislative în același domeniu (articolul 72 din Legea fundamentală). **Domeniile** juridice care fac obiectul legislației concurente includ dreptul civil, dreptul penal și legislația rutieră, precum și legislația privind asocierea, cea referitoare la șederea și stabilirea cetățenilor străini, legislația în materie economică, legislația privind ocuparea forței de muncă și anumite aspecte legate de protecția consumatorului. În ceea ce privește anumite subiecte enumerate la articolul 74 din Legea fundamentală ca intrând în sfera legislației concurente, Federația are dreptul de a adopta legi numai dacă și în măsura în care elaborarea de reglementări la nivel federal este necesară în interes național pentru stabilirea de condiții de viață echivalente pe întreg teritoriul federal sau pentru păstrarea unității juridice sau economice.

Legislația landurilor nu poate intra în conflict cu legile federale. Articolul 31 din Legea fundamentală stipulează că „**Legislația federală are întâietate față de legislația landurilor**”. Acest principiu se aplică indiferent de statutul ierarhic al normelor juridice de drept aflate în conflict, astfel încât, de exemplu, un statut federal are întâietate față de Constituția unui land.

Ierarhizarea normelor

Legea fundamentală se află în fruntea ierarhiei normelor interne. Aceasta are întâietate față de toate celelalte izvoare de drept intern și, în calitatea sa de Constituție, reprezintă instrumentul pe care se bazează întregul sistem juridic german. Orice dispoziție legală adoptată în Germania trebuie să fie compatibilă cu Legea fundamentală în ceea ce privește atât conținutul, cât și forma. În acest scop, articolul 20 alineatul (3) din Legea fundamentală precizează că organele legislative trebuie să respecte ordinea constituțională, iar organele executive și cele judecătorești trebuie să respecte legislația și justiția. În plus, organele legislative, executive și judecătorești trebuie să respecte îndeosebi drepturile fundamentale stabilite la articolele 1 - 19 din Legea fundamentală, care este o lege direct aplicabilă [articolul 1 alineatul (3)]. **Întâietatea Legii fundamentale** este garantată în ultimă instanță de către Curtea Constituțională Federală.

Articolul 79 alineatul (2) stipulează că Legea fundamentală poate fi **modificată** numai de o majoritate reprezentând două treimi din voturile din Bundestag și două treimi din voturile din Bundesrat, acesta fiind organul prin care landurile participă la promulgarea legislației Federației și la administrarea acesteia, precum și la aspecte legate de Uniunea Europeană. Anumite prevederi cheie ale Legii fundamentale – cum ar fi împărțirea Federației în landuri, participarea acestora, în principiu, la procesul legislativ, precum și principiile stabilite la articolele 1 și 20 – nu pot fi modificate deloc [articolul 79 alineatul (3)].

Normele generale de **drept internațional** sunt subordonate Constituției, însă au prioritate asupra legilor Federației și ale landurilor. Legea fundamentală menționează în mod explicit că astfel de norme generale fac parte integrantă din legislația federală, au întâietate față de aceasta și generează în mod direct drepturi și îndatoriri pentru locuitorii teritoriului federal (articolul 25). Normele generale de drept internațional cu efecte juridice asupra indivizilor (așadar nu numai normele care vizează statul) includ, de exemplu, garantarea unei forme adecvate de protecție juridică pentru cetățenii străini sau „principiul specialității”, prin care acțiunile penale se supun termenilor autorizației de extrădare emise de statul care efectuează extrădarea.

Legislația este subordonată Constituției. Puterile legislative ale Federației în raport cu cele ale landurilor sunt enumerate în detaliu în Legea fundamentală (articolele 71-74). Legile sunt adoptate de Bundestag, împreună cu Bundesratul. Proiectele de lege pot fi introduse în **Bundestag** de către guvernul federal, de către Bundesrat sau de către membrii Bundestagului (de către un grup parlamentar sau de către 5% din membrii săi). Legea fundamentală menționează cazurile în care aprobarea finală a unei legi de către Bundestag necesită acordul **Bundesratului** (reprezentând în prezent – în conformitate cu documentele statistice publicate de către **Bundesrat** pe site-ul său internet – aproximativ 45% din totalitatea legilor). În ceea ce privește celelalte legi adoptate de Bundestag, Bundesratul poate formula obiecții numai împotriva unui proiect de lege adoptat de Bundestag care pot fi, la rândul lor, respinse de către Bundestag. În cazul în care există divergențe de opinie între Bundestag și Bundesrat, se poate convoca un comitet reunit pentru analiza comună a proiectelor de lege (așa-numitul Comitet de mediere), format dintr-un număr egal de membri din Bundestag și Bundesrat (în prezent 16 membri din fiecare). Rolul Comitetului de mediere este de a emite propuneri care să întrunească unanimitatea de voturi, fără a putea lua el însuși hotărâri în numele Bundestagului și al Bundesratului.

Instrumentele statutare sunt subordonate legislației și pot fi emise de către guvernul federal, de către un ministru federal sau de către guvernele landurilor.

Reglementările locale au o forță juridică inferioară instrumentelor statutare și pot fi emise de către o persoană juridică care funcționează în temeiul dreptului public (de exemplu, o municipalitate).

Cadru instituțional

Instituții competente de adoptarea normelor juridice

Legile germane sunt adoptate de către parlamentele țării. Prin urmare, Bundestagul este cel mai important organ legislativ. Acesta ia decizii cu privire la toate legile care se încadrează în sfera de competență a Federației Germane printr-un proces legislativ care necesită de asemenea participarea Bundesratului.

Bundesratul, guvernul federal, membrii și grupurile parlamentare ale Bundestagului au dreptul de a introduce în Bundestag legi noi sau legi revizuite sub formă de **proiecte de lege**. Proiectele sunt supuse dezbaterii, deliberărilor și sunt apoi votate în Parlament în conformitate cu o procedură strict reglementată. În sistemul federal german, landurile dețin o proporție considerabilă din puterile statului și, prin urmare, Bundesratul participă de asemenea la adoptarea legislației. **Toate actele legislative sunt prezentate Bundesratului pentru a fi supuse la vot** și – în funcție de natura legislației propuse – acesta poate chiar respinge unele propuneri.

Pentru mai multe informații, vizitați site-ul internet al **Bundestagului**.

Procesul de luare a deciziilor

Adoptarea legislației

Majoritatea proiectelor de lege și a aspectelor supuse dezbaterii sunt formulate de către Guvernul federal. Reprezentând nucleul puterii executive, acesta deține cea mai mare experiență în implementarea legislației, precum și informații directe cu privire la domeniile în care sunt necesare în practică noi dispoziții legislative statutare.

Cu toate acestea, nu numai Guvernul federal, ci și Bundesratul și membrii Bundestagului german au dreptul să **inițieze proiecte de lege** care au ca rezultat noi acte legislative.

Inițiative introduse de Guvernul federal sau de Bundesrat

În cazul în care Guvernul federal dorește să modifice sau să introducă o lege, Cancelarul federal trebuie să trimită mai întâi proiectul de lege **Bundesratului**. De regulă, Bundesratul dispune de o perioadă de șase săptămâni pentru a prezenta observații pe marginea proiectului de lege; guvernul poate, la rândul său, să răspundă observațiilor respective printr-un contramemoriu scris. Ulterior, Cancelarul federal trimite proiectul de lege Bundestagului, împreună cu observațiile Bundesratului. Face excepție de la această procedură **Legea privind proiectul de buget**, care este înaintată în același timp Bundesratului și Bundestagului.

O procedură similară se aplică atunci când inițiativele legislative sunt introduse de către Bundesrat. Odată ce majoritatea membrilor Bundesratului au votat în favoarea proiectului de lege, acesta este trimis mai întâi Guvernului federal, care face observații pe marginea sa, de obicei în decurs de 6 săptămâni, și apoi este înaintat Bundestagului.

Inițiative introduse de membrii Bundestagului

Proiectele de lege pot fi introduse de asemenea de către membrii Bundestagului, caz în care aceștia trebuie să fie susținuți fie de **cel puțin un grup parlamentar**, fie de **cel puțin 5% din membrii Bundestagului**.

Proiectele de lege introduse prin această procedură nu trebuie supuse mai întâi aprobării Bundesratului. Din această cauză, uneori guvernul stabilește ca **proiectele de lege urgente** să fie introduse de către grupurile sale parlamentare din Bundestag.

Distribuirea documentelor tipărite

Înainte ca un proiect de lege să poată fi dezbătut în Bundestag, acesta trebuie mai întâi trimis Președintelui Bundestagului, apoi înregistrat și tipărit de către serviciile administrative.

După aceasta, proiectul de lege este distribuit tuturor membrilor Bundestagului și Bundesratului, precum și ministerelor federale, cu titlul de document tipărit al Bundestagului.

După introducerea proiectului de lege pe **ordinea de zi a plenului**, prima etapă a trecerii acestuia prin Parlament se încheie: în acest moment, proiectul de lege poate fi **introdus în mod oficial** în adunarea publică a Bundestagului.

Cele trei lecturi în plen

De regulă, proiectele de lege sunt dezbătute de trei ori în plenul Bundestagului, aceste dezbateri fiind cunoscute sub denumirea de lecturi.

Pe parcursul primei lecturi, au loc dezbateri numai dacă acest lucru este hotărât de către Consiliul decanilor de vârstă (reprezentând un organism executiv special al Bundestagului) sau solicitat de către unul dintre grupurile parlamentare. De cele mai multe ori, acest lucru se întâmplă atunci când proiectele legislative sunt foarte controversate sau prezintă un interes public deosebit.

Scopul principal al acestei prime lecturi este **desemnarea unui comitet sau a mai multor comitete** care să analizeze proiectul de lege și să-l pregătească pentru cea de-a doua lectură, pe baza recomandărilor Consiliului decanilor de vârstă.

În cazul în care sunt desemnate mai multe comitete, unul dintre acestea are răspunderea globală asupra dezbaterilor cu privire la proiectul de lege respectiv și este însărcinat cu trecerea acestuia prin Parlament. Celelalte comitete trebuie să emită avize cu privire la proiectul de lege.

Activitatea legislativă din cadrul comitetelor

Dezbaterea amănunțită a legislației se desfășoară în comitetele permanente, care includ membri din toate grupurile parlamentare. Membrii comitetelor se familiarizează cu conținutul documentelor și dezbate pe marginea acestora în cadrul ședințelor. De asemenea, aceștia pot invita experți și reprezentanți ai grupurilor de interese la audierile publice.

În paralel cu activitatea desfășurată de către comitete, grupurile parlamentare alcătuiesc **grupuri de lucru**, în cadrul cărora analizează aspectele aflate în discuție și își definesc pozițiile.

Nu este exclus ca grupurile parlamentare să colaboreze în cadrul comitetelor. Majoritatea proiectelor de lege sunt revizuite într-o măsură mai mare sau mai mică ca urmare a colaborării dintre grupurile parlamentare aflate la guvernare și cele din opoziție.

După încheierea dezbaterilor, comitetul care deține răspunderea globală cu privire la proiectul de lege analizează **prezintă în plen un raport** privind desfășurarea și rezultatele dezbaterilor. Hotărârea pe care o recomandă stă la baza celei de-a doua lecturi, care se desfășoară, de data aceasta, în plen.

Dezbaterea din cadrul celei de-a doua lecturi

Înainte de cea de-a doua lectură, toți membrii primesc **recomandarea privind hotărârea** în format tipărit. Astfel, aceștia sunt bine pregătiți pentru dezbateri. De asemenea, grupurile parlamentare își coordonează din nou poziția în cadrul unor ședințe interne premergătoare dezbaterii, pentru a face corp comun la cea de-a doua lectură publică.

După dezbaterile generale, toate dispozițiile cuprinse în proiectul de lege pot fi analizate individual. Totuși, de regulă, se trece direct la votarea în plen a proiectului de lege în ansamblu.

Orice membru al Bundestagului poate depune **moțiuni pentru aducerea de amendamente**, care sunt discutate pe loc în plen. În cazul în care plenul adoptă amendamentele, noua variantă a proiectului de lege trebuie mai întâi tipărită și apoi distribuită membrilor. Această procedură poate fi scurtată totuși cu acordul a două treimi din membrii prezenți. În acest caz, a treia lectură poate începe imediat.

Votul din cadrul celei de-a treia lecturi

În cadrul celei de-a treia lecturi, se organizează o dezbateri numai în cazul în care acest lucru este solicitat de către un grup parlamentar sau de cel puțin 5% din membrii Bundestagului.

În această etapă, moțiunile pentru aducerea de amendamente nu mai pot fi depuse de membri individuali ci numai de unul dintre grupurile parlamentare sau de 5% din membrii Bundestagului. În plus, se pot depune moțiuni numai cu privire la amendamentele adoptate în cadrul celei de-a doua lecturi.

Votul final are loc după cea de-a treia lectură. Atunci când președintele Bundestagului cere membrilor să își exprime votul pentru proiectul de lege, împotriva acestuia sau de abținere, aceștia răspund prin ridicare de pe scaune.

Dacă un proiect de lege a întrunit majoritatea necesară de voturi în plenul Bundestagului, acesta este transmis Bundesratului cu titlul de lege.

Aprobarea Bundesratului

Prin intermediul Bundesratului, landurile sunt implicate în formularea fiecărei legi. În această privință, drepturile Bundesratului de participare la procesul legislativ sunt stabilite cu precizie.

Bundesratul nu poate aduce amendamente unei legi adoptate de către Bundestag. Totuși, în cazul în care acesta nu își dă acordul cu privire la o lege, poate solicita întrunirea **Comitetului de mediere**. Acesta este format dintr-un număr egal de membri din Bundestag și Bundesrat.

Pentru unele proiecte de lege, aprobarea Bundesratului este obligatorie. Printre acestea se numără, de exemplu, legile care au efecte asupra finanțelor și asupra competențelor administrative ale landurilor.

În ceea ce privește proiectele de lege împotriva cărora Bundesratul poate formula obiecții, Bundestagul poate pune în vigoare o lege, chiar dacă nu s-a ajuns la un acord în cadrul Comitetului de mediere. Totuși, aceasta necesită o nouă supunere la vot în cadrul căreia Bundestagul să adopte proiectul de lege cu majoritate absolută.

Intrarea în vigoare

După aprobarea unui proiect de lege de către Bundestag și Bundesrat, acesta trebuie să treacă prin mai multe etape înainte de a intra în vigoare.

O lege adoptată trebuie mai întâi tipărită și înaintată **Cancelarului federal și Ministrului federal competent**, care o **contrasemnează**.

Președintele federal primește apoi legea pentru a o semna, validând-o astfel ca lege. Acesta verifică dacă legea a fost adoptată **în conformitate cu Constituția** și dacă nu conține dispoziții materiale care să contravină Legii fundamentale. După efectuarea acestor verificări, Președintele federal semnează legea și dispune publicarea acesteia în Monitorul Juridic Federal (**Bundesgesetzblatt**).

În acest moment, legea este promulgată. În cazul în care în lege nu se menționează o dată specifică de intrare în vigoare, aceasta intră în vigoare în cea de-a paisprezecea zi după publicarea în Monitorul Juridic Federal.

Pentru mai multe informații, a se consulta site-ul internet al Parlamentului german (**Bundestag**).

Baze de date juridice

În baza de date juridică germană, **JURIS**, Ministerul Federal al Justiției pune la dispoziția publicului, printre altele, **legislația federală** în versiunea actualizată, aflată în vigoare. De asemenea, baza de date include seria completă a versiunilor anterioare, precum și legile care au fost publicate, dar nu au intrat încă în vigoare.

Baza de date conține, de asemenea, **Tratatul de unificare** și regulamentele fostei RDG care se aplică încă în Republica Federală Germania.

Legislația statelor federale (landurile) este completă și actualizată.

Anumite legi sunt disponibile și în limba engleză, de exemplu:

Codul civil (BGB),

Codul penal (StGB)

fragmente din **Actul introductiv la Codul civil** (EGBGB).

Accesul la această bază de date **nu este gratuit**.

Două baze de date juridice care conțin aproape toată legislația federală actuală (inclusiv ordine statutare) sunt puse în mod gratuit la dispoziția cetățenilor interesați pe site-urile internet **Gesetze im Internet** și **Ministerul Federal al Justiției**. Ambele baze de date sunt oferite de către Ministerul Federal al Justiției, împreună cu Juris GmbH.

În plus, Ministerul Federal de Interne – în colaborare cu Juris GmbH – a creat o **bază de date pentru publicarea regulamentelor federale**

Linkuri relevante

[Guvernul federal german](#)

[Publicarea regulamentelor federale](#)

[Actul introductiv la Codul civil](#)

[Codul penal](#)

Codul civil
Bundestag
Organisme

Ultima actualizare: 20/02/2013

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.